

PRELUDIJ

Urednica: Veronika Brvar
Tehnični urednik: Uroš Mijošek
Oblikovalec: Igor Resnik
Uredniški odbor: Alenka Bagarič, Jelena Grazio, Tomaž Gržeta, Katarina B. Hočevar, Franci Krevh, Larisa Marjanović in Tadej Stolič
Jezikovni pregled: Tanja Zečević
Tisk: Grafiko
Naslovnica: Balet 100
Fotografija: Festival Ljubljana/Mediaspeed

Letnik 49, številka 2
Naklada: 800 izvodov
Cena izvoda: 4,50 €
Letna naročnina: 24 €
Izdajateljica in založnica:
Zveza Glasbene mladine Slovenije
Kersnikova 4
1000 Ljubljana
T: +386 1 43 17 039
www.glasbenamladina.si

»Umetnost je laž, ki nam pomaga razkriti resnico,« je citat slikarja Pabla Picassa, ki bi ga lahko kot lakmusov papir uporabili v razgretih tednih pred volitvami pri razbarvanju bistvenih tem in puhlih besednih umotvorov. Prostora za kulturo, kaj šele za umetnost, je bilo, pričakovano, tudi v tokratnem političnem ringu bore malo. Preveč preprost bi bil zaključek, da to kaže stanje duha družbe, ki naj bi je tovrstne teme ne zanimale. Ampak kljub temu in prav zato si je treba tudi prostor za kulturo vedno znova izboriti. In pri tem še najmanj mislim samo na družbeno ali politično vstajo. V iskanju rešitev, tudi političnih in družbenih vprašanj, vedno prevlada le kreativnost, podčrtana s **kreativnostjo** duha, če si prosto izposodim misel umetniškega gibanja Moč hiše umetnosti. **Kreativna** umetnost tudi na širšem polju, ne samo v pričakovanih alternativnih oblikah, opozarja in išče rešitve. In prav zato je bila pobuda Društva Asociacija Čas je za kulturo, da sooči mnenja in izzove politične stranke o njihovih kulturnih programih in načrtih za prihodnost, eden redkih znanilcev zavedanja problema in iskanja rešitev. Zanimivo bo pobude in obljube zadnjega srečanja, ki sta ga skupaj organizirala Asociacija in Kino Šiška, spremljati pozneje na polju aktualne politike.

Kultura in še posebej umetnost sta najmočnejši instrument za odpravo apatije, brezbriznosti, ravnodušnosti in končno tudi odsotnosti humanizma. Žarek svetlobe, ki z umetnostjo osvetli problem, ne zbledi kot dnevna novica, v kateri se stopnjuje le želja po krutem senzacionalizmu, z zelo redkimi odmerki empatije oziroma želje po rešitvi. Umetnost ima moč, da prodre globlje in dlje. In prav zato bi moral biti prostor, kjer lahko zaživi **kreativni** duh v humanizmu naklonjeni državi, najpomembnejši. Družbeno okolje, vredno poimenovanja humano, bi moralo tudi v najtežjih in nerešljivih vprašanjih poiskati svetlobo in morda celo odgovor v umetnosti. Te izjemne ustvarjalne moči je pri nas veliko, le priložnosti za razcvet in poglobljeno iskanje bi ji morali dati. Bolj kot iskanje odgovorov na tehtna vprašanja, s katerimi nas soočata današnji čas in prostor, pa se zdi, da nas snovanje kulturne politike brezciljno vodi od projekta do projekta, od razpisa do razpisa, od odstopov do izbiranja vodij, brez jasnih meril, kakšno vlogo naj bi ti politično dirigirani izbranci prevzeli in kakšno usodno moč ima lahko njihova zgrešena investicija(e). Žal so te stranpoti in zamujene priložnosti opazne šele dolgoročno, po večkratnih izmenjavah političnih opcij, rezultat pa je vedno bolj merljiv, viden in krepko občuten ne samo v kulturni krajini, ampak v širši družbi. In kako izstopiti iz tega na videz zaključenega kroga?

Glede na to, da prebirate uvodnik edinega tiskanega časopisa v Sloveniji, ki se posveča glasbi brez meja, vam lahko samo čestitam. Brati o glasbi in o njej razmišljati namreč v Sloveniji postaja vedno večji anahronizem, kar je posledica vedno bolj osiromašenega prostora v večini medijev. Prav svojevrsten paradoks pa je, da bi lahko dnevno spremljanje slovenskih glasbenikov in slovenske glasbe pri nas polno izpolnjevalo strani kulture in širilo obzorja daleč čez državne meje. Žal po zadnjih restrikcijah ministrstva za kulturo tudi naša revija lahko odpira vedno manj vprašanj in vedno težje spremlja pomembne dosežke glasbenikov, odkriva nove talente in daje priznanje dolgoletnim prizadevnim organizatorjem kulturnega dogajanja. Od našega zadnjega izida tako lahko le bežno omenimo izjemno zborovsko pomlad na tekmovanjih v Zagorju in Mariboru, lahko le izpostavimo priznanja slovenskih skladateljev v tujini, lahko le napovemo edinstveni koncept programa Imago Sloveniae ob 30. obletnici obstoja, lahko ... Ah, spet preveč tem za eno samo revijo.

Kljub temu naj vam bo tudi tokratno branje v veselje in naj vas navda s kančkom ponosa, da se lahko skupaj poklonimo častitljivi tradiciji slovenskega baleta.

Lepo in kreativno poletje želim!

Veronika Brvar